

(Ett giv akt.doc)
I Ett giv akt!
Högtidliga varningsord

Kommentar

Innehållet: Dräpande kritik av väckelsens församlingar och dess ledare

Det andliga livet förtärs inifrån och dör av en ”allt ödeläggande pest”, ”egenkärlek, självhävdelse och ärelystnad”.

Det andliga livet vänds i sin motsats och av helgonet blir djävulen. Av härligheten blir avgrunden.

Själva poängen: där Gud inte får äran, när högmodet tar ärans plats, vänds allt i sin motsats.

Bibelhänvisningar

Enskilda bibelord

* Dom 16:21 s 377 21Men filistéerna grepo honom och stucko ut ögonen på honom. Därefter förde de honom ned till Gasa och bundo honom med kopparfjättrar, och han måste mala i fångelset. (allusion)

*** Ordspr 16:18 s 375 Stolthet går före undergång, och högmod går före fall.

*** Hes 28:12-15 s 376 Du människobarn, stäm upp en klagosång över konungen i Tyrus och säg till honom: Så säger Herren, HERREN: Du var ypperst bland härliga skapelser, full med vishet och fullkomlig i skönhet. 13I Eden, Guds lustgård, bodde du, höljd i alla slags ädla stenar: karneol, topas och kalcedon, krysolit, onyx och jaspis, safir, karbunkel och smaragd, jämte guld; du var prydd med smycken och klenoder, beredda den dag då du skapades. 14Du var en kerub, som skuggade vida, och jag hade satt dig att vara på det heliga gudaberget, du fick där gå omkring bland gnistrande stenar. 15Lyckosam var du på dina vägar från den dag då du skapades, till dess att orättfärdighet blev funnen hos dig.

*** Mal 2:1 fDärför kommer nu följande bud till eder, I präster. 2Om I icke hörsammen det och akten därpå, så att I given mitt namn ära, säger HERREN Sebaot, så skall jag sända förbannelse över eder och förbanna edra välsignelser; *** Mal 2:2 s 375 Om I icke hörsammen det och akten därpå, så att I given mitt namn ära, säger HERREN Sebaot, så skall jag sända förbannelse över eder och förbanna edra välsignelser; ja, jag har redan förbannat dem, eftersom I icke akten därpå.

Bibelsammanhang

Många ha börjat väl men slutat illa. Och i nittionio fall av ett hundra spelar högmodet den viktigaste rollen i deras fall. Eller vad kunde orsaken eljest vara, att Israel försjönk i avguderi och drabbades av Guds rättfärdiga domar? Vilken är den djupa grundorsaken till Sauls fall? Eller varför måste en man efter Guds hjärta ut(377 sen 378) sträcka bedjande händer ur den bottenlösa dyn? Salomo, den vise konungen, hängav sig åt avguderiets dårskap — varför? Och säg, vad är orsaken till att den underbare hjälten, som med åsnekäken slog tusen filistéer, måste tillbringa sin levnadsafton i "hopplöst" mörker, malande på filistéernas fångkvarnar?

Högtidliga varningsord s 375

"Om I icke hören och läggen det på hjärtat, så att I given mitt namn äran, så skall jag sända förbannelse över eder och förbanna edra välsignelser." Mal. 2: 2.

Mal 2:2 s 375 Om I icke hörsammen det och akten därpå, så att I given mitt namn ära, säger HERREN Sebaot, så skall jag sända förbannelse över eder och förbanna edra välsignelser; ja, jag har redan förbannat dem, eftersom I icke akten därpå.

I. Ett giv akt!

"Högmod går före fallet, stolthet före undergången."

Ordspr 16:18 s 375 Stolthet går före undergång, och högmod går före fall.

1. Då saften skämnes och märgen ruttnar i ett träd, bli alla förmåner, som i hälsans dagar befordra liv och fruktbarhet, en förbannelse, varigenom dess undergång påskyndas. Den sunda näring, som upptages, införlivas med den sjuka saften, ymnig vattning och stark gödning påskynda processen, och det onda tager näring i det goda. Låt vara cellbildningen fortgår en tid, och det sjuka trädet håller jämna steg med de friska, döden smyger likväl fram genom livsporerna, och ruttningen fräter omkring sig, tills undergången beseglas med ett uppenbart fall. Då var det måhända en vindstöt, knappast kännbar för de friska träden, som med ens avbröt den murkna trädstammen. **(375 sen 376)**

2. Det är en allmän synd, en all barnafrom ödmjukhet och hjärtevarm gudsfruktan ödeläggande pest, som fräter på livsmärgen i Guds församling och är den kristnes ruin. Denna synd är en till majestät förklädd djävul, en spion i änglagestalt, som planlägger de kristnas undergång, då vi äro som mest hänförda, och aldrig försummar att infinna sig på kristendomens jubelfester. O, vilken satanisk makt, som tjuvar våra hjärtan och bländar våra ögon så, att ju mer vi få blicka in i Guds djupheter, dess mer förhävas vi, och det förflutna, det närvarande och det tillkommande blir en förbannelse, varigenom vi ruttna ner! Moralisk ruttighet döljes under ytan av ett exemplariskt liv, allmänt förtroende får tjäna djävulens planer att obemärkt förbereda en kristens fall, och då, när han slutligen faller, är helvetets triumf så mycket större, som den fallne varit ansedd för en god kristen.

3. Ju högre klippan är, ju hemskare bråddjupet. Ett syndafall motsvarar i allmänhet höjden av andliga erfarenheter. Då stora helgon falla, så falla de djupt. I klagosången över konungen i Tyrus läsa vi: *"Du fulländningens insegel! Full av vishet och fullkomlig i skönhet, satt du i ett Eden, en Guds lustgård, övertäckt med alla slag av ädla stenar, med karneol, topas, kalkedon, krysolit, onyx, jaspis, safir, rubin, smaragd och guld; dina pukor och dina flöjter voro i din tjänst, färdiga på den dag, då du skapades. En smord, överskyggande kerub var du, och jag hade gjort dig därtill; på ett Guds helgedoms berg var din plats, mellan gnistrande ädelstenar gick du fram. Lyckosam var du i dina vägar ifrån den dag då du skapades, till dess ondska vart funnen i dig."*

Hes 28:12-15 s 376 Du människobarn, stäm upp en klagosång över konungen i Tyrus och säg till honom: Så säger Herren, HERREN: Du var ypperst bland härliga skapelser, full med vishet och fullkomlig i skönhet. 13I Eden, Guds lustgård, bodde du, hölj i alla slags ädla stenar: karneol, topas och kalcedon, krysolit, onyx och jaspis, safir, karbunkel och smaragd, jämte guld; du var prydd med smycken och klenoder, beredda den dag då du skapades. 14Du var en kerub, som skuggade vida, och jag hade satt dig att vara på det heliga gudaberget, du fick där gå omkring bland gnistrande stenar. 15Lyckosam var du på dina vägar från den dag då du skapades, till dess att orättfärdighet blev funnen hos dig.

Den överskyggande keruben är en bild av satan, som var en "furste" ibland (376 sen 377) änglarna. Men stolt av sin skönhet, vart han innantill full av orättfärdighet och störtade från härlighetens himmel till avgrunden, dragande med sig i fallet milliarder änglar.

4. Hemska färd, svarta procession, som drog ut från helgedomen vid dova klockljud! De sköna anletsdragen bli alltmer djävulska, och i hans hjärta brinner ett helvete, som kastar eldflammar, vilka antända allt som är brännbart i deras väg. Den stora visheten har blivit dårskapens banerförare, och den överskyggande keruben helvetets monark. Hans första bragd, som är att störta mänskligheten i namnlöst elände, upphöjer honom till denna världens gud, och under hans spira färgas mänsklighetens stråkväg av blod, och vandrarens fötter snava mot liken av fallna helgon. Det är i de syndafall, som tid efter annan uppskaka församlingen, som satan upprepar sin egen sorgliga historia. Församlingens pelare undermineras av egenkärlek, självförhävelse och ärelystnad, och mitt under det sången brusar: *"Icke oss, Herre, icke oss, utan ditt namn giv äran,"* döljer sig på djupet av hjärtat en stor förnöjelse i vad man är, icke såsom av sig själv, utan genom Herren.

Unge vän, tro mig! Ingen djävulens snara kan vara mera fördold än frestelsen till högmod. Den hårfina gränslinjen mellan glädjen i Jesus och glädjen i vad man är genom honom kan ej upptäckas med ett mänskligt öga.

5. Många ha börjat väl men slutat illa. Och i nittionio fall av ett hundra spelar högmodet den viktigaste rollen i deras fall. Eller vad kunde orsaken eljest vara, att Israel försjönk i avguderi och drabbades av Guds rättfärdiga domar? Vilken är den djupa grundorsaken till Sauls fall? Eller varför måste en man efter Guds hjärta ut**(377 sen 378)** sträcka bedjande händer ur den bottenlösa dyn? Salomo, den vise konungen, hängav sig åt avguderiets dårskap — varför? Och säg, vad är orsaken till att den underbare hjälten, som med åsnekäken slog tusen filistéer, måste tillbringa sin levnadsafton i "hopplöst" mörker, malande på filistéernas fångkvarnar?

Dom 16:21 s 377 21Men filistéerna grepo honom och stucko ut ögonen på honom. Därefter förde de honom ned till Gasa och bundo honom med kopparfjättrar, och han måste mala i fångelset.

Mina bröder, låtom oss stanna här! Innan ljudvågorna av deras melankoliska sång, liknande gråten vid en hjältes grav, dö bort, genombävas mitt hjärta av Guds egen varnande röst:

"Om I icke hören och läggen det på hjärtat, så att I given mitt namn äran, så skall jag sända förbannelse över eder och förbanna edra välsignelser."

Mal 2:1 fDärför kommer nu följande bud till eder, I präster. 2Om I icke hörsammen det och akten därpå, så att I given mitt namn ära, säger HERREN Sebaot, så skall jag sända förbannelse över eder och förbanna edra välsignelser;